

[Finansministeren.]

derfor anses for fornøden. Gebyret for Handelsvarer i mindre Partier er 4 pCt. af de første 1 000 Kr. og 2 pCt. af Resten, beregnet for Auktionen som Helhed. Hertil kommer saa 20 pCt.s Forhøjelse af Gebyret. Denne Gebyrregel for Handelsvarer i mindre Partier foreslaas ophævet og erstattet med en Regel om, at der for frivillig Auktion over Dyr samt Landbrugs-, Havebrugs-, Skovbrugs- og Fiskeriprodukter skal lægges en Afgift paa fast 2 pCt., jfr. her Lovforslagets § 5. Under visse Betingelser vil Afgiften for disse Varer kun blive $\frac{1}{4}$ pCt., nemlig hvis Lovforslagets § 5, som jeg om lidt skal komme til, finder Anvendelse. Til lige maa det fremhæves, at Regelen i § 4 ikke berører de Afgiftsbegunstigelser, som i Form af et lempet Gebyr eller hel Afgiftsfrihed nu gælder for saadanne Auktioner, som uden Fogedens Mellekomst kan afholdes over Husdyr, Landbrugsprodukter, Haveprodukter, fersk Fisk og Avlsdyr, thi i Henhold til Lovforslagets § 11, Stk. 1, skal de nugældende Afgiftsbestemmelser paa dette Omraade opretholdes.

Paa frivillige Auktioner over Handelsvarer i større Partier er Gebyret nu $\frac{1}{4}$ pCt. af de første 20 000 Kr. og $\frac{1}{8}$ pCt. af det overskydende, beregnet for Auktionen som Helhed. 20 pCt.s Forhøjelsen af Gebyret svares ikke i dette Tilfælde. Denne særlige Gebyrregel, der har stor praktisk Betydning, ikke mindst i København, hvor den navnlig kommer til Anvendelse paa Frugtauktioner og Auktioner over Huder og Skind, mener man bør bibeholdes, dog at en ændret og mere bestemt Formulering af Regelen er anset for paakrævet, saaledes som det vil ses af Lovforslagets § 5, hvor Regelen findes. Gebyrsatsen er her meget lav, men man har dog ikke ment at burde foreslaa den forhøjet, bortset fra, at Gebyret foreslaas sat fast til $\frac{1}{4}$ pCt., saaledes at Nedsættelse til $\frac{1}{8}$ pCt. for den Del af de samlede Auktionsbeløb, der overstiger 20 000 Kr., bortfalder.

Af Afgifter til Statskassen uden for de egentlige Auktionsgebyrer foreslaas det helt at ophæve Gebyret for Udstedelse af Auktionsplakat og for Udstedelse af Auktionsskøde. Ved Siden af Afgifter til Staten svares der i nogle Tilfælde Afgift til andre Kasser. I København svares der nemlig for visse Auktioner i Henhold til nogle over

hundredes Aar gamle Bestemmelser en Katalogafgift, der nu tilfalder „Selskabet for uformuende Embedsmænds Døttres frie Undervisning“, og en Afgift, der nu tilfalder Grosserer-Societetet. Disse Afgifter kan ikke opretholdes, naar en Forenkling af Auktionsgebyrerne skal gennemføres; de er jo allerede ophævet ved Lov af 26. Maj 1868 for Auktioner over Handelsvarer i større Partier, og det foreslaas nu, at de helt bortfalder, for Katalogafgiftens Vedkommende dog først om 5 Aar, idet man har fundet det rimeligt, at der indrømmes „Selskabet for uformuende Embedsmænds Døttres frie Undervisning“ en Afviklings-tid. Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til en velvillig Behandling i dette høje Ting.

Ministeren for Søfart og Fiskeri (Hauge): Jeg skal tillade mig at forelægge for det høje Folketing Forslag til Lov om Arbejdstid i Skibe. Dette Lovforslag fremsættes i Overensstemmelse med Udtalelser, som Statsministeren fremsatte ved Rigsdagens Aabning i Oktober i Fjor. Dets Indhold er af social Karakter; Hensigten med det er at give Sømandsstanden en bedre social Stilling i vort Samfund, end det har været muligt for denne Stand selv at skaffe sig ved Aftaler eller ved Overenskomster med Rederierne. En Hovedaarsag til, at et saadant Lovforslag som dette ikke før nu er fremsat for den danske Rigsdag, er den Omstændighed, at de Forhold, der omhandles i Lovforslaget, har været behandlet paa international Basis i Genève. Det tjener ikke Genèveforhandlingerne til Ære, at der ikke endnu 16 Aar efter Verdenskrigens Afslutning er truffet nogen som helst international Afgørelse af Betydning til Værn for Søens Folk, for hvem der ikke blev sparet paa Løfter, medens Verdenskrigen stod paa og deres farefulde Arbejde var en Livsbetingelse for Nationerne. Her nytter det ikke at henvise til, at Spørgsmaalet er af økonomisk international Betydning, thi netop den Omstændighed, at Skibsfarten i økonomisk Henseende arbejder paa international Basis, burde være en Spore til at naa til international Forstaaelse. En saadan er altsaa ikke naaet, de højtidelige Løfter forblev desværre i det væsentlige Mundsvejr, og Bureauet i Genève evnede ikke at samle Rederiernes Repræsentanter Verden over